

あい
愛はすべてをおおう

しゅうどうじょかい さとうひでこ
スピノラ修道女会 Sr.佐藤英子

わたし こうこう そつぎょうしき そうべつ ことば せいと ろうどく
私たちの高校では卒業式の送別の言葉として1コリント13の1-7を生徒が朗読します。

せいばうろ か もっと うつく あい さんか い かしよ
聖パウロが書いた最も美しい「愛の賛歌」と言われている箇所です。

あい さんか もくそう とき き ことば ひとつ せつ せつ たしや あい はたら
愛の賛歌を黙想する時に気になっている言葉が一つありました。4節~7節は他者への愛の働きにつ
いて書かれています。7節のすべてを「我慢し」のところ。「我慢」とは、自分をえらく思い、他を軽ん
じること、忍耐して忍ぶこととあります。愛に関する句の中で、相手ではなく「私」が主体となるこの言葉は
なにかこの文章の中でそぐわないものを感じました。興味が湧きましたので、幾つかの聖書の訳を調べて
みました。「弁解し」、「忍び」、「辛抱し」、「こらえ」、「ゆるし」、「おおい」などとあり、カトリック典礼聖歌では
「つつみ」と歌っています。ギリシャ語を知っていたら語源まで調べられ、本当の意味に迫ることが出来る
のですが、私はこれらの中で、「おおい」と「つつむ」が一番、愛に、真実に迫っているように思えました。

さいきん よ しょかん つぎ み ねんど どうこう て なか
最近ミサで読まれたエレミア書簡は次のようにいっています：「見よ、粘土が陶工の手の中にあるよう
に、お前たちはわたしの手の中にある」。

とうこう つく うつわ かたち ちが おな ねんど つく わたし せいかつ なか た うつわ きず
陶工が造る器の形は違っても、同じ粘土で造られている私たちですが、生活の中で他の器の傷、
すなわ けってん あやま ひょうめん と だ あば た すなわ わるくち にちじょうてき
即ち、欠点や過ちを表面に取り出し暴き立てるのです。即ち、「悪口」です。それがあまりにも日常的であ
るために、教皇フランシスコは、度々、一般謁見の中でそのままの表現で口にされています：「私たちの
キリスト教共同体で最も多い罪です」、「本当に、私はこのことで心の奥底まで痛みを感じています。ま
るで私たちが互いに石を投げ合っているようなものです」。

わたし がつ へいわ ぜんせかい とも いの かんがえ けっしん へいわ
私たちは8月に平和について全世界のために共に祈り、考え、決心をしてきました。しかし平和は
ま はず、「わたし」と「あなた」から始まることなくして存在することはあり得ません。陶工が器をやさしく包み
こ 込みながらろくろを回すように、他者に対する気遣い、他者から生きる愛、相手を主体として、相手の不足
を「包みながら」、「おおいながら」・・・対することができたら、聖書が望む愛の内に生きることができ
よう。

わたし ちから あい へいわ むずか かだい あい おんかた へいわ おんかた
私たちの力だけでは愛すること、平和は難しい課題です。「愛」である御方、「平和」である御方、
かんしゃ さいぎ なか ひせきてき げんぞん おんかた たす ひつよう しゆ まいにちわたし ひとり
感謝の祭儀の中に秘跡的に現存される御方の助けが必要です。主こそ毎日私一人ひとりをおお
い、包み込みながら、自分と他者を大切に、愛するよう働いておられるのですから。イエスのこの愛に
よってのみ、私たちは国籍、文化、性格を越えて互いを兄弟姉妹として認め合うことが出来るのですか
ら。

ちち あわ ふか あわ ふか もの
“あなたがたの父が憐れみ深いように、あなたがたも憐れみ深い者となりなさい”。
(ルカ 6;36)

“Love Covers All Things”

At our high school, students recite the 1 Corinthians 13:1-7 in their farewell address. It is otherwise called the “Hymn of Love”; the most beautiful passage written by the Apostle Paul.

Everytime I meditate on this verse, one of the words in the Hymn of Love has had me puzzled. Among the fourth through seventh verses that describe the workings of love for others, it is the seventh that says that “love bears all things”. “Bear” is a word that means: to accept, tolerate or endure something, especially something unpleasant. In this verse all about love, this word—that paints the self, and not the other, as the subject—has always seemed somewhat out of place to me. This piqued my interest, so I looked up several translations of the Bible. There were numerous versions such as: “puts up with”, “patiently accepts”, “suffers”, “endures”, “forgives”, “covers”; and the liturgical hymn has worded it “envelopes”. If only I had some understanding of Greek, I would have been able to trace the word to its origin and learn the true meaning, but as it was, “covers” and “envelopes” seemed to me the most fitting, and to ring the truest to love.

In the Book of Jeremiah—which was read in mass recently—it reads: “Look, as the clay is in the potter’s hand, so are **you** in My hand”. Though the pots the potter makes may come in all shapes and sizes, **we** are all made **from the same clay**. Yet in our everyday lives we expose and lay bare others’ marks and scratches; that is, their flaws and mistakes. In other words, we gossip. Because this is so prevalent in our everyday lives, Pope Francis often refers to it in his papal audiences as it is: “the sin that’s the most common in our Christian communities”, and that “it hurts my heart. It is as if we are throwing rocks at each other.”

Throughout August, we have prayed, pondered and resolved of peace for all the world. However, peace cannot be brought about unless it starts from “you” and “I”. Like a potter tenderly caressing his pot while turning his lathe, if we could be considerate, and live out our love for others, and place others’ needs over our own, “covering” and “enveloping” their shortcomings...we would be able to live and love as the Bible tells us to.

To love and to strive for peace is a difficult task by our power alone. What we need is the help from He who is “Love”, He who is “Peace”, and He who presents Himself in the sacrament of the celebration of the Eucharist. For the Lord Jesus is the one who covers each of us, and who works so that we may protect and love ourselves and others alike. Only by Lord’s love we can transcend nationality, culture, and character, and accept each other as brother and sister.

“Be merciful, just as your Father is merciful”(Luke 6:36)

TÌNH YÊU THƯƠNG BAO DUNG TẤT CẢ MỌI SỰ

Sr.Hideko Satou

Ở Trường Trung Học Phổ Thông của chúng tôi, vào thời điểm chia tay của mình, mọi học sinh đọc thuộc lòng Thư thứ nhất gửi tín hữu Cô-rin-tô 13:1-7. Nó còn được gọi một cách khác là “Thánh ca của tình yêu thương” đoạn văn tuyệt vời nhất được viết bởi Thánh Phao Lô. Mỗi lần tôi suy ngẫm về đoạn văn này, một trong những từ trong “Thánh ca của tình yêu thương” đã làm tôi lúng túng. Trong số các câu thứ 4 đến câu thứ 7 miêu tả những hành động của tình yêu dành cho người khác “tình yêu thương chịu đựng tất cả mọi sự”. “Chịu đựng” là từ có nghĩa: chấp nhận, tha thứ hoặc nhẫn nhịn mọi sự, đặc biệt mọi việc làm chúng ta nóng giận. Trong đoạn văn này tất cả về tình yêu thương, từ ngữ này – tự nó điểm cho bản thân mình và không phải ngoài ai khác, như là chủ đề - luôn luôn có vẻ ở nơi nào đó ngoài tôi. Điều đó kích thích sự quan tâm của tôi, vì vậy tôi tra cứu một số bản dịch của Kinh Thánh. Có rất nhiều phiên bản như: “chịu đựng”, “nhẫn nại chấp nhận”, “dung thứ”, “nhẫn nhịn”, “tha tội”, “bao dung” và Thánh ca Phụng vụ là tiếng nói cho “bảo bọc” của tình yêu thương. Nếu tôi có một vài sự hiểu biết về tiếng Hy Lạp, tôi đã có thể tra được từ gốc và nghĩa chính xác của nó, nhưng dường như “sự bao dung”, và “bảo bọc” là phù hợp nhất với tôi và là tiếng chuông xác tín nhất cho tình yêu.

Trong sách Giê-rê-mi-a được đọc trong Thánh lễ gần đây – nó đọc là “Hãy nhìn xem, giống đất sét trong tay người thợ gốm, vì vậy các người ở trong Ta cũng như vậy”. Mặc dù những chiếc bình có thể được chế tạo thành nhiều hình dạng và kích cỡ, nhưng chúng ta đều dùng một loại đất sét để tạo thành. Tuy nhiên, trong cuộc sống hằng ngày của chúng ta, chúng ta để lộ ra và đánh giá các tội lỗi và vết thương của người khác; đây là khuyết điểm và sai lầm của họ. Nói cách khác, chúng ta ngồi lê đôi mách. Bởi vì đó là điều khá phổ biến trong cuộc sống hằng ngày của chúng ta. Đức Giáo Hoàng Phanxicô thường đề cập về nó trong tiếp kiến của Ngài đó là; “tội lỗi phổ biến nhất trong Cộng đoàn Kitô hữu của chúng ta”, và “nó làm tổn thương trái tim của Ngài. Nó như thể chúng ta đang ném đá vào nhau vậy” .

Suốt tám tháng, chúng ta đã cầu nguyện, suy ngẫm và giải quyết hòa bình cho toàn thế giới. Tuy nhiên, hòa bình không thể được mang đến trừ khi nó bắt đầu từ “bạn” và “tôi”. Giống như một người thợ gốm dùi dằm vuốt ve chiếc bình của anh ta trong khi quay khuôn tiện của mình, nếu chúng ta có thể chu đáo, và sống cởi mở bằng tình yêu của chúng ta dành cho người khác, và đặt những nhu cầu của người khác vào chính chúng ta “bao dung” và “bảo bọc” những thiếu sót của họ... chúng ta có thể sống và yêu thương như Kinh thánh đã dạy bảo chúng ta.

Để yêu thương và đấu tranh vì hòa bình là một nhiệm vụ khó khăn bởi vì sự cô lập quyền lực. Những gì mà chúng ta cần là sự giúp đỡ từ Ngài là “tình yêu thương”, Ngài là “hòa bình” và Ngài là Đấng ban chính mình làm của lễ trong tiệc Thánh của lễ Thánh Thể. Vì Chúa Giêsu là Đấng bao dung của chúng ta, và Người làm mọi việc để chúng ta được bảo vệ và tình yêu thương dành cho mọi người như nhau. Chỉ bằng tình yêu thương của Thiên Chúa, chúng ta có thể vượt qua mọi rào cản về: Dân tộc, Văn hóa và tính cách và chấp nhận nhau như anh chị em của nhau.

“Hãy thương xót, như Cha các người hay thương xót” (Luca 6;36)

